

VADER OF TIRAN

PAUL NEIJHOFT VADER OF TIRAN

2023

AUTEUR: Paul Neijhoft

ISBN:

UITGEVER: Bravenewbooks.nl

EERDERE UITGAVEN:

- Vanzelfsprekend is niet
vanzelfsprekend
- Vanzelfsprekend denk
anders
- Mijn vrouw heeft
borstkanker

VADER OF TIRAN

VOORWOORD

Om dit verhaal te gaan schrijven, daar heb ik heel lang over na moeten denken. Jaar in, jaar uit, uiteindelijk denk je dan, wat kan mij het bommen gewoon doen. Daarom een waarschuwing voor familieleden ik neem geen blad voor mijn mond, het kan zijn dat ik je misschien bezeert, het gaat uiteindelijk over mijn vader en mezelf. Misschien zullen er dingen in voorkomen waar je het niet mee eens zal zijn. Leg het boek nu weg nu je het nog kan, maar ben je nieuwsgierig naar mijn beleving ga er dan in mee. Kom niet achteraf naar mij om verhaal te halen, daar hebben jullie heel lang de tijd voor gehad, en tot op heden is het lekker rustig.

Uitleg Tiran

Een tiran (Grieks: τύραννος, turannos, koning of alleenheerser) is een alleenheerser of dictator. Vaak heerst een tiran middels de toepassing van geweld en wreedheden. In het oude Griekenland was het een type alleenheerser dat niet aan de macht gekomen was door uitverkiezing en evenmin door erfrecht, maar door een staatsgreep, steunend op een lijfwacht of militie. Vooral in de 7e en 6e eeuw v.Chr. werden vele Griekse stadstaten door tirannen geregeerd.

Oorsprong

Oorspronkelijk had de term tiran niet de negatieve connotatie van dwingeland die deze later vanaf de democratisering in de 5e eeuw v.Chr. geleidelijk heeft gekregen. Hoewel er wel individuele daden van wreedheid en willekeur bekend zijn, waren deze heersers geen tirannen in de moderne betekenis. Vooral de latere filosofen die over de staats theoretiseerden (zoals Plato en Aristoteles) hebben de nadelen van absolute macht benadrukt.

Een volk dat voor tirannen zwicht, zal meer dan lijf en goed verliezen, dan dooft het licht...'

Aristoteles vernoemde zelfs een staatsvorm naar de tiran. De tirannie is volgens Aristoteles de deviante vorm van de monarchie waarbij de monarch de macht misbruikt.

Om hun positie in de staat tegenover de rivaliserende aristocratische families te consolideren, konden zij de steun en de sympathie van de lagere bevolkingsklassen best gebruiken.

Zij waakten dan ook meestal over het naleven van recht en orde, en bevorderden vaak in sterke mate de handel, de welvaart en de culturele bloei.

De tirannie was een uitvloeisel van de sociale spanningen die de Griekse steden ondervonden bij de overgang van een feodale maatschappij naar een nieuwe sociale structuur, waarin handel, kleinindustrie en geldwezen belangrijk werden.

Meestal trachtte een tiran een dynastie te vestigen, maar de burgers deden het instituut doorgaans in de tweede of derde generatie verdwijnen, waarna soms een democratie ontstond zoals in Athene. Bekende tirannen waren: Cypselus en zijn zoon Periander in Korinthe, Theagenes in Megara, Peisistratos en zijn zonen Hippias en Hipparchus in Athene, Polycrates van Samos, Gelo en Hiëro in Syracuse.

In de Griekse steden van Sicilië en Zuid-Italië (de Magna Graecia) verliep de evolutie enigszins anders, omdat daar de dreiging van Carthago de noodzaak van een sterk leiderschap meer aanvaard werd. De latere generatie Sicilische tirannen zoals Dionysius I en Dionysius II kunnen omschreven worden als militaire avonturiers en voorlopers van de Hellenistische monarchieën. In zeker opzicht kunnen ook de Romeinse keizers gezien worden als een uitvloeisel van de tirannie.

MIJN VADER

Mijn vader, ja wat was dit voor een man, in het kort. Iemand die in de belangstelling wilde staan, leuk doen naar anderen, maar, naar ons, soms leuk een pappa, soms een tiran. Je moet weten dat ik vijf zussen heb en twee broers had. Ik ben de één na jongste van de hele bende. Vijf zussen zijn er nog. Mijn broers, John en Peter, zijn helaas al overleden. Het gaat trouwens over mij en mijn vader, dus probeer ik de rest er uit te houden, het komt wel voor, dat in sommige stukken familieleden genoemd worden.

Wat was mijn vader voor een man verder, ik kon hem niet anders dan als een buschauffeur bij de RET, Openbaar vervoer Rotterdam.

Vaste chauffeur van Lijn 62 RET

We praten nu eigenlijk over mijn vader. Dit verhaal is geboren bij de gedachten die ik heb over hem. Het is 38 jaar geleden (1985), dat hij gestorven is, een hoop dingen houdt mij nog wel bezig.

Helaas kan ik het niet meer vragen, wat ik wel heb, zo in de jaren.

Mijn vader (Roel) geboren op 24 december 1924 in Rotterdam, op de Groene Hilledijk Rotterdam-zuid. Zijn vader was als trambestuurder (vast op lijn 3), aan het werk bij de Rotterdamse Elektrische Tram (RET). De oorlog breekt uit, en in Rotterdam blijven was er toen niet bij.

Mijn vader had twee broers, Jan de oudste en Joop de jongste, mijn vader was de middelste.

Begin van de oorlog moesten de jongemannen in dienst, mijn vader wilde dit niet, de enige manier was onderduiken, hij vluchtte naar Groningen met een vriend ook met een voornaam Jan.

Hier heeft hij mijn moeder leren kennen, en is er ook mee getrouwd. Deze vriend werd ook mijn Ome Jan Bode, hij trouwde met de oudste zus van mijn moeder.

Ze gingen daar werken als landarbeider, alles had wel het tot gevolg dat broer Jan wel naar Duitsland werd gestuurd. Joop mocht thuis blijven die was nog te jong. Ik denk dat door hij de oorlog is gevormd, en een totale andere kijk op de wereld daardoor had, en is zijn karakter veranderd.

Geen man die mij leerde fietsen, toen ik dat ging doen was denk ik twaalf en was hij ongeveer 49. Geen man die eens leuk vroeg, “kom we gaan ff een balletje trappen”. Leuk naar een bioscoop, nee hij leerde mij op mijn veertiende autorijden op het strand van Oostvoorne. Zo, “zei hij dan” altijd makkelijk, als ik dan dronken ben, kan jij naar huis rijden! Of een keer samen naar Feijenoord, nee moest ik maar horen van mijn broers. Samen een brommer kopen? Ben jij gek, echt niet, via broer John hoorde ik dat iemand iets te koop had en ging dan met hem kijken.

Mijn vader bemoeide zich er niet mee. Als hij er maar geen last van had en specifiek van mij.

Als hij aardappels in de schuur moest pakken voor mijn moeder, dan moest er geen fiets of brommer in de weg staan. De aardappels lagen in een grote gebouwde kist met speciaal poeder er overheen, dit wist hij allemaal wel, natuurlijk in de oorlog geleerd bij en van Opa Klinkhamer. Nee, geen sportieve dingen of kanten aan hem zelf te vinden. Ja, glas heffen dat kon hij wel op zijn tijd. Even naar de dokter, echt een mamma zaak. Nee met mij deed hij niks, ook met de anderen, daar heb ik geen idee van. Hij hamerde wel dat het aan zijn slechte knieën lag. Oké, hij is wel geloof ik drie keer geopereerd, en dat hij daardoor niet meer op de bus kon rijden was ook een feit. Hij werd toen metrostation beambte.

Maar als ik verder denk, ik vind het raar dat ik maar heel weinig herinneringen heb buiten die ik hier vertel. Bijna vierentwintig jaar heb ik hem gekend. Dan zou je zeggen dan heb ik zoveel jaar, en herinneringen, maar nee dat is niet zo.

Alleen de zaken die invloed hadden op mijn leven zijn blijven hangen.

Zaken die toen een diepe indruk hebben achtergelaten.

Het is triest vind ik zelf dat je gewoon uit een groot gezin komt, en dan helemaal niet kan bedenken wat er allemaal gebeurde in je jeugd jaren.

Was ik dan zo met mezelf bezig? Of werd ik bezig gehouden door anderen buiten het gezin. Ik hoefde niet bij mijn broers aan te komen, John was de oudste en wij scheelde tien jaar, die zat niet op mij te wachten, toen ik tien was, was hij al twintig.

Gewoon druk met vrienden en zijn dingen. Met Peter scheelde ik vier jaar, die liep ook niet met mij weg om bijvoorbeeld te gaan voetballen in de straat. En mijn vader ging zeker niet mee voetballen.

VADER

Vader is de naam voor een man of mannelijk dier met een nageslacht. Het betreft hier dus een eerstegraads verwantschap.

In de meeste gevallen heeft de vader door middel van geslachtsgemeenschap het nageslacht zelf verwekt of is dit met behulp van KI of ivf met zijn sperma gedaan. In dat geval wordt ook wel gesproken van een biologische vader. Als een kind een andere biologische vader heeft dan degene die als de vader van het kind wordt gezien, wordt al naargelang de situatie gesproken van een adoptieve vader, of adoptievader, pleegvader of stiefvader, meer in het algemeen van een juridische of wettelijke vader. Dit verklaart ook waarom de mannelijke directeur van een weeshuis vroeger vader genoemd moest worden.

Andere, veelal informele namen voor een vader zijn:
papa, pap, paps, pappie, pa, heit (Fries), ta (Terschellings).

De relatie van een vader tot zijn kind(eren) wordt aangeduid met de term vaderschap.

Vaderdag is een speciale feestdag ter ere van het vaderschap, die één keer per jaar wordt gehouden.

Een ouder is een individu dat een of meer nakomelingen heeft. In de biologische zin heeft elk levend wezen een of twee ouders, respectievelijk bij ongeslachtelijke en geslachtelijke voortplanting.

Ouders hebben, vooral bij hoger ontwikkelde organismen, vaak een rol in de verzorging van het nageslacht. Men spreekt ook dan van een ouder, als deze opvoedersrol vervult zonder in biologische zin ouder te zijn. Bij mensen spelen ten dele ook juridische definities mee. Al naargelang de definitie kan met het omgekeerde begrip, kind, overeenkomstig definiëren.

De koekoeksgraad is het percentage heimelijke buitenechtelijke kinderen of zogenaamde koekoekskinderen in een generatie. Uit genetische studies in Vlaanderen, Italië, Spanje, Mali en Zuid-Afrika komt naar voren dat de koekoeksgraad gedurende de laatste honderden jaren steeds tussen 1 en 2 procent heeft gelegen. De koekoeksgraad in een huidige humane populatie wordt gemeten door een representatief aantal vader-kind relaties via DNA of bloedgroep te verifiëren.

De historische koekoeksgraad wordt gemeten door het Y-chromosoom van mannen te vergelijken die eenzelfde voorvader hebben gehad in een ver verleden op basis van genealogische gegevens, een doeltreffende methode ontwikkeld en voor het eerst toegepast door de Leuvense geneticus Maarten Larmuseau.

De gemiddelde koekoeksgraad mag dan vrij stabiel zijn, erbinnen valt behoorlijk wat variatie aan te treffen. Een studie over Vlaanderen en Nederland in de laatste vijf eeuwen vond dat de koekoeksgraad piekte in de periode 1850-1900 bij de laagste sociale klasse in de grootsteden. Daar kon het aantal buitenechtelijke kinderen oplopen tot 6 %, terwijl dat bij de boeren slechts 0,5 % bedroeg.

Behalve de grotere sociale controle op het platteland, moeten ook andere factoren een rol hebben gespeeld die meer aanwezig waren in stedelijke milieus. Verder onderzoek is nodig om na te gaan wat de impact was van hongersnoden, epidemieën, verkrachtingen en sekswork.

Buitenechtelijk kind is een ouderwets begrip voor het kind van een alleen gaande of alleenstaande moeder in maatschappijen en tijdsperioden waar het huwelijk tot religieuze en/of rechtelijke norm en standaard was verheven.

Een buitenechtelijk kind kan geëcht worden wanneer de natuurlijke ouders, of een van hen, alsnog huwen.

Men spreekt dan wel van een "mantelkind" omdat de zonde met "de mantel der liefde" wordt bedekt.

Andere begrippen die het huwelijk als standaard nemen zijn onecht kind, buiten de echt geboren en overspelig kind, een kind dat is verwekt door een gehuwde man bij een andere vrouw dan zijn echtgenote, ook wel overspel genoemd.

Wordt bij een gehuwde vrouw een kind verwekt door een man die niet haar echtgenoot is,

(een verhaal waar ik later op terug kom), zijn de vrouw en haar echtgenoot van rechtswege de officiële ouders naar het aloude rechtsbeginsel, alleen de moeder is zeker.

In de Nederlandse wetgeving was ruim een eeuw de regel dat een kind van een vader en moeder dat niet tijdens een wettig huwelijk of binnen een bepaalde periode na de ontbinding daarvan is geboren, een buitenwettelijk kind werd genoemd.

Het romantische begrip liefdesbaby wordt wel gebruikt voor een kind van ongetrouwde ouders, geboren uit een nog prille liefdesrelatie.[4] Het middeleeuwse begrip koekoeksgraad duidt op het aantal buitenechtelijke kinderen in een generatie.

Dan is er nog het natuurlijk kind, een kind waar de natuur de status bepaalt en niet de wet. Ook was het woord bastaard veel gebruikt.

In Nederland is het onderscheid tussen een kind dat binnen of buiten een huwelijk is verwekt per april 1998 komen te vervallen, mede naar aanleiding van het baanbrekende arrest Marckx tegen België. Binnen de adelstand is dit met de inwerkingtreding van de Wet op de adeldom, op 1 augustus 1994 niet meer mogelijk.

Een buitenhuwelijks kind is een kind van ouders die niet met elkaar gehuwd zijn. Eenvoudige buitenhuwelijks kinderen zijn buitenhuwelijks kinderen van wie de ouders niet met elkaar willen trouwen. Overspelige (buitenhuwelijks) kinderen en incestueuze (buitenhuwelijks) kinderen zijn buitenhuwelijks

kinderen van wie de ouders niet met elkaar kunnen trouwen wegens een huwelijksverbod.

Men spreekt over buitenhuwelijks moederschap wanneer een vrouw bevalt van een kind dat niet van haar echtgenoot is, ofwel omdat de vrouw niet getrouwd is, ofwel omdat de vrouw wel getrouwd is, maar het kind niet van haar echtgenoot is. Men spreekt over buitenhuwelijks vaderschap wanneer een man de verwekker is van kind bij een vrouw met wie hij niet is getrouwd. Men spreekt over een koekoekskind wanneer een kind geboren is binnen het huwelijk maar heimelijk verwekt is door een andere man dan de echtgenoot.

De koekoeksgraad is het percentage heimelijke buitenechtelijke kinderen of zogenaamde koekoekskinderen in een generatie.[5]

Vroeger werd een onwettig kind ook wel als een defectus natalis (geboortedefect) aangeduid.

Alhoewel er vroeger (vooral uit religieuze hoek) een stigma op buitenechtelijke kinderen drukte, was dat zeker niet algemeen. Een van de heersende vooroordelen was dat de bastaarden, in het geniep verwekt, ook geniepig van natuur zouden zijn. Vooral in de Germaanse stammen, en daarna in de landen die zich op het Germaanse recht oriënteerden, was de bastaardij een schandvlek en bastaarden werden niet toegelaten tot veel beroepen.

Ook de Katholieke Kerk behandelde bastaarden slecht, ze konden slechts met een bijzondere dispensatie priester worden. In Frankrijk daarentegen werd bastaard soms zelfs een eretitel.

Bekend werden onder andere de bastaard van Orléans en de Groot-bastaard van Bourgondië, terwijl Willem de Veroveraar zelfs toen hij al koning van Engeland was naar zichzelf verwees als Willem de Bastaard. Een van de redenen was, dat door verwekking van een kind bij een andere vrouw dan de vrouw waarmee een heerser was gehuwd, nieuw vermogen binnen de familie kon worden gebracht. Net als de meeste huwelijken in de betere kringen uit strategisch standpunt werden gesloten waren deze kinderen vaak deel van 'estate-planning'.

In vele landen van het Westen zijn er sinds de tweede helft van de 20e eeuw wetten ingevoerd die wijzen op de verantwoordelijkheid van beide ouders bij de opvoeding van buitenechtelijke kinderen en ook de rechten van buitenechtelijke kinderen vastlegden.

Het morele oordeel over buitenechtelijke of voorhuwelijkse seksuele betrekkingen is sinds mensenheugenis ook een onderwerp van debat.

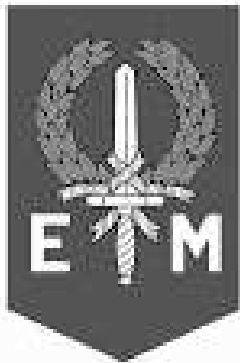
In Nederland is het belang hiervan gering geworden, sinds een slinkend deel van de bevolking dit op basis van religieuze gronden verwerpt en ouders die helemaal niet meer huwen, in aantal gestegen zijn. Volgens het CBS zijn er sinds 2007 meer buitenechtelijke eerstgeborenen dan echtelijke eerstgeborenen.

ZIJN WIL WAS WET

Vader had altijd gelijk, als je een punt had waarbij je een andere gedachte had, ging maar niet in discussie met hem, want wat hij zei, was waar. Hoe hoog je ook sprong hij had gelijk. Een man die snel ergens tegenin ging. Ook tegen hoger in hiërarchie geplaatste personen, bijvoorbeeld zijn groep chef bij de RET had een moeilijke aan hem. Hij moest ook overal op solliciteren, natuurlijk werd hij ook altijd afgewezen. En dan deugde niemand, ze hadden er allemaal geen verstand van. En wat iemand ook vertelde tegen hem, hij had gelijk. Waar hij deze waanzin aan overgehouden heeft, geen idee maar is niet te rijmen, ook niet te achterhalen waarom.

Zelf denk ik een vorm van PTSS, dit bestond nog niet in zijn of onze tijd. Maar dat hij een klap had opgelopen in de oorlog was wel duidelijk. En had hij geen gelijk liet hij dat niet merken, later ook niet.

Als eerste moest hij naar Indië, met de zogeheten 7 december divisie.

De Eerste Divisie "7 december" was een expeditionaire Nederlandse legermacht die in 1946 werd opgericht om in Nederlands-Indië orde en rust te gaan herstellen. Dat mondde uit in de Indonesische Onafhankelijkheidsoorlog.

7 december Divisie Indië-veteranen wordt opgedragen aan alle veteranen. En postuum opgedragen aan de gesneuvelden in Indië en de Indië-veteranen die niet meer onder ons zijn. Zij werden geroepen en ingezet door de regering van Nederland als dienstplichtig of vrijwillig soldaat in Indië.

Mijn vader stond 6^e van links

Voor velen is het een vergeten oorlog waarover weinig gesproken wordt.

Wereldoorlog Twee en Indië is een impact geweest, ik weet niet met hoeveel ze zijn weggegaan toen, hij was er 1, van de 22 die terug kwamen. Logisch dat zijn karakter zwaar beneden peil te noemen was.

Waarom

Waarom nu dan een boek over je vader, zullen velen denken, zeker mijn familie, mijn zussen die zich aangesproken voelen. Doe gerust maar eens nadenken. Anderen zoals nichten, neefjes overige familie zullen denken, gaat dit boek over ome, (opa) Roel, Heb je mooie gedachten aan hem, hou deze vast en leg het weg. Gaaf is het niet, maar de reden is heel simpel, ik ben ouder dan hij geworden is, nu kom je tot het goede duidelijke besef wat hij voor een man was.

Hij was niet zo leuk als men dacht. Als ik zo zit te denken, ja ook ik kan dat, dan is het eigenlijk triest dat ik eigenlijk helemaal of geen herinneringen heb aan mijn vader. De vraag stel ik mij dan, is dit bewust, of wil ik dit niet. Ik moet jullie eerlijk vertellen, “ik weet het niet”. Als kind voelde of dat ik werd weggecijferd, waarbij je dan niet bewust dingen, of gebeurtenissen in je leven opsloeg. Ja, de hevige zaken die bleef je wel bij.

Geheugen

Als we in het algemeen gevraagd worden naar jeugdherinneringen, gaan we zoeken in ons geheugen.

De ene persoon herinnert zich meer dan de andere persoon over haar/zijn jeugd.

Mensen die met hun specifieke zoekwoorden (over relatie, werk, burn-out, eenzaamheid, depressie, angst, e.d.) op een website komen herinneren zich meer dan gemiddeld niet zo veel meer over de eigen jeugd.

Wegstoppen

Waar we ons niet van bewust zijn, en waar we ons ook niet van bewust kunnen zijn, is het gegeven dat we in onze jeugd dingen hebben weggestopt. Als kind stopten we herinneringen aan gebeurtenissen weg, omdat die gebeurtenissen voor ons lastig, vervelend of naar waren of omdat we er in ons eentje als kind niet mee om konden gaan. Daarom was het wegstoppen een volstrekt logisch proces.

Gevoel

We stoppen zowel die herinnering als dat gevoel dat we erbij hadden weg. Of we herinneren ons nog wel de gebeurtenis maar kunnen niet aangeven hoe we ons toen voelden. Of we geven een rationeel antwoord op de vraag hoe we ons voelden. Door dit wegstoppen hebben we een aantal jeugdherinneringen, zonder dat we dat beseffen, niet zo maar paraat.

Open vraag

Als we, door middel van een open vraag over onze jeugd zouden worden gevraagd, zouden we een aantal dingen niet kunnen opnoemen. Een open vraag is dan bijvoorbeeld: “Wat herinner je je nog over jouw jeugd?” Als mensen deze vraag gesteld krijgen, verschillen de mensen in hoeveel jeugdherinneringen ze hebben.

Specifieke vragen

Van de mensen die weinig jeugdherinneringen hebben, wordt dat echter anders wanneer je specifieke vragen gaat stellen over hun jeugd. Dan blijkt dat ze wel degelijk jeugdherinneringen hebben. Specifieke vragen zijn dan vragen als bijvoorbeeld: Hoe verliep het avondeten? Een dergelijke vraag maakt dat mensen gericht gaan zoeken in hun geheugen.

Zoeken

Ze zoeken in hun geheugen naar het beeld van de eettafel in de keuken/woonkamer.

Dan komen de eerste herinneringen al naar boven.

Jeugdherinneringen

Jeugdherinneringen als: met hoeveel personen zaten jullie aan tafel? Was iedereen er altijd of waren er mensen afwezig door sporttraining of door hard werken of door overwerk?

In hoeverre werd er rekening gehouden met de afwezigen? Konden zij eerder of later eten?

Als de vader afwezig was tijdens het eten, was dat niet of soms wel prettiger voor de sfeer aan tafel?

Kookkunsten

In hoeverre was datgene wat er werd gekookt lekker? In hoeverre werd er aandacht aan het koken besteed of werd er maar iets op tafel gezet?

Was het eten gevarieerd of altijd of GVA? Groente Vlees Aardappelen?

In hoeverre werd er rekening gehouden met voorkeuren en met afkeer t.a.v. bepaald eten? En als je iets niet lustte, werd je dan gedwongen het toch op te eten? Hoe werd dat dan gedaan?

Of werd er toch misschien iets anders voor jou gekookt?

Meehelpen

In hoeverre moest je meehelpen met het koken of met het tafel dekken, afruimen, afwassen en afdrogen? Hoe vond je dat?

Deed je nog meer huishoudelijke klussen? Hoe vond je dat?

Voelde je ruimte om het niet te doen als je er geen zin in had?

Of had je misschien te doen met je moeder en hielp je daarom?

Werden de klussen onder de kinderen eerlijk verdeeld?

Sfeer

Hoe was de sfeer tijdens het avondeten? Was het gezellig, zoals je tijdens de reclames op tv ziet? Of was (ook) tijdens het avondeten de sfeer wel eens gespannen?

In hoeverre waren er wel eens meningsverschillen of ruzies tijdens het eten? Betroffen dat meningsverschillen of ruzies tussen je ouders? Of tussen je ouders en een van de kinderen? Was dat met jou of was dat met een broer of zus? Wat deed dit met je?

Of was de sfeer neutraal?

Praten

Werd er gepraat onder het avondeten? Wie waren er (voornamelijk) aan het woord? Waren dat jouw ouders? Of konden de kinderen ook vrijuit (mee)praten?

Waar gingen de gesprekken over? Was dat vooral over het werk van je ouders of was er ook aandacht voor wat de kinderen bezighield? En als het bijvoorbeeld over de kinderen gingen, was dat belangstellend of controlerend? In hoeverre voelde je zelf ruimte om te praten? En deed je dat ook? Hoe werd daar op gereageerd door de anderen?

Eetstoornis

In hoeverre was er iemand binnen het gezin met anorexia of boulimia, voor zover je dat weet? Hoe werd daar mee omgegaan? Was dat begripvol of was dat vanuit machteloosheid van (een van) de ouders? Wat deed dit met jou, te merken dat het gezinslid met de eetstoornis op die manier aandacht kreeg?

Of had je zelf misschien een eetstoornis? Hoe werd daar mee omgegaan? In hoeverre hielp dat?

Jeugdherinneringen

Je ziet dat op deze manier iemands jeugdherinneringen geactiveerd worden en dat iedereen meestal wel antwoord kan geven op dergelijke vragen. Wat mij is opgevallen is dan ook het volgende. Als mensen aangeven dat ze weinig jeugdherinneringen hebben, hebben ze meestal weinig leuke jeugdherinneringen.

Leuke jeugdherinneringen

Ze hebben wel leuke jeugdherinneringen, maar niet zo veel. En zeker niet zo veel in verhouding tot hun hele jeugdperiode. De leuke jeugdherinneringen kunnen bijvoorbeeld de vakanties betreffen, of een lieve tante of oom, of de schooltijd, of het (buiten) spelen met vriendjes.

Naast deze leuke jeugdherinneringen zijn er dan andere, vervelende of nare, jeugdherinneringen die ze hebben weggestopt.

Jeugdherinneringen vanaf een bepaalde leeftijd

Dat is dan ook de reden dat mensen pas vanaf een bepaalde leeftijd jeugdherinneringen kunnen hebben. Soms bijvoorbeeld pas vanaf het zevende-achtste jaar of soms pas vanaf het elfde-twaalfde jaar. Aan de tijd daarvoor hebben ze dan geen herinneringen. Elke keer blijkt dan weer dat ze pas vanaf die leeftijd jeugdherinneringen hebben, omdat daarvoor weinig leuke dingen waren om te onthouden.

Weggestopt

Zonder dat ze zich dit als kind bewust waren, gebeurden er dingen die het kind niet leuk vond. Dit kunnen spanningen zijn tussen de ouders, of zelfs ruzies tussen de ouders.

Of een te starre of strenge opvoeding, wat botste met een van de kinderen. Voor een kind zijn dergelijke dingen beangstigend en omdat het kind dan met diens gevoelens niet naar de ouders kan, kan het niet anders dan die gevoelens wegstoppen.

Vragen

Het kind voelt aan met welke dingen het beter wel of niet naar de ouders kan gaan. Praktische vragen kunnen vaak nog wel gesteld worden, maar als een vraag iets dieper gaat dan dat, voelt het kind aan dat de ouders óf niet in staat zijn de vraag te beantwoorden, óf dat de ouders het kind als lastig ervaren. Voor het kind belangrijke vragen worden daarom vaak niet gesteld.

Gevoel ontwikkelen

Juist om het gevoel te ontwikkelen, heeft het kind de ouders nodig. Als de gevoelens van een kind er mogen zijn, gaat het verdriet of de boosheid of de angst van dat moment weg. Dat verdwijnt dan, doordat het kind zich veilig en beschermd voelt door de troostende en begripvolle en oplossingen aandroegende ouder.

We herinneren ons veel meer dan we dachten

Het komt er op neer dat we voor ons als kind vervelende jeugdherinneringen weg hebben gestopt en dat er voor een aantal mensen maar weinig leuke jeugdherinneringen waren.